

עת"א 58330/06/16 - מייק בראון נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 58330-06-16 בראון(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות -
מפקדת גוש מרכז ואח' 18 יולי 2016

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר
מייק בראון (אסיר)

נגד
המשיבים
1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז
2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד סתוית רייכמן

ב"כ המשיבה - אין התייצבות

העותר הובא על ידי שב"ס.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עתירה כנגד החלטת מפקד מחוז המרכז, גונדר טאפס מקבל, החלטה מיום 27.4.15 בגדרה הורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שהושתו על העותר במסגרת תיק פ"ל 3901-04-14 בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב.

כנגד העותר הוגש כתב אישום בגין נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, ללא פוליסה ותחת השפעת אלכוהול.

ביום 15.7.14 נגזר דינו של העותר לששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות החל מיום 16.9.14.

עמוד 1

ביום 16.9.14 התייצב העותר לראיון קליטה והצבה, חתם על כללי עבודות השירות ונשלח למתנ"ס בית דני.

זמן קצר לאחר מכן, ביום 2.10.14 נערכה לעותר שיחת בירור ראשונה בגין העדרויות רבות ללא אישור. לטענתו היה חולה, הציג אישורי מחלה והובהר לו כי עליו להציגם בזמן אמת ולא בדיעבד.

חודש לאחר מכן, ביום 4.11.14 נערכה לעותר שיחת בירור שניה לאחר שנעדר מעבודות השירות ללא אישור, הוא טען כי היה חולה, הציג מקצת מן האישורים וטען כי את שאר האישורים מסר למעסיק.

מקום עבודתו שונה והוא שובץ לבית לשובע.

פחות מחודש לאחר מכן, ביום 30.11.14 נערכה שיחת בירור שלישית לעותר לאחר שניסיונות המפקחת לאתרו לא צלחו והוא אותר באמצעות עורך דינו, וזאת לאחר שנעדר מעבודות השירות למעלה משבועיים ימים. לטענתו, התייחסו אליו כמו אל עבד, דברו אליו לא יפה והוא סבל ממיגרנות ולכן התקשה להתעורר בבוקר.

המפקחת הזהירה את העותר והבהירה לו כי אם לא ישפר תפקודו יובא לשימוע, מקום עבודתו שונה שוב לבית אבות משען בנאות אביבים והוא זומן לשימוע ליום 26.1.15.

ביום 16.12.14 הופסקה עבודתו של העותר לאחר שמעסיקו דיווח כי התנהג באופן בוטה כלפי השומר במקום ולא היתה זו הפעם הראשונה.

ניסיונות לאתר את העותר ב- 22.12.14, 4.1.15 ו- 27.1.15 לא צלחו ולבסוף זומן העותר לשיחה עם רכזת עבודות השירות ליום 28.1.15.

שיחת בירור רביעית התקיימה ביום 28.1.15 בפני רכזת עבודות השירות, במסגרתה טען העותר כי שכח להגיע לשימוע ביום 26.1.15, רב עם השומר במקום העבודה ואינו עונה לטלפון שמספרו מתחיל בספרות 08 מחשש כי אלה חבריו המבקשים כי יפקיד להם כסף לקנטינה בכלא, טען כי אין לו בעיה להיכנס לכלא, מסר את מספר הטלפון הנייד שלו ואמר כי אם לא יענה, ניתן להשיגו באמצעות בא כוחו אשר "בשביל זה הוא מקבל משכורת". בשיחה הובהר לעותר ולבא כוחו כי תינתן לעותר הזדמנות אחרונה ובאם ימשיך בתפקודו החרג יובא לשימוע. נמסר לעותר זימון לשימוע ליום 9.3.16. והוא נשלח למקום עבודה רביעי - מרכז הטניס ברמת השרון.

עם צאתו את המקום בו נערכה שיחת הבירור אמר העותר כי אינו מתכוון ללכת למקום העבודה החדש וכי יגיע לשימוע ביום 9.3.15.

ביום 2.3.15 נעשה ניסיון נוסף לאתר את העותר אך כאשר שמע כי הטלפון הוא ממקום עבודות השירות ניתק את הטלפון.

ביום 9.3.15 לא התייצב העותר לשימוע, ניסו ליצור עמו קשר אך לשווא.

ניסיון נוסף להשיגו ביום 11.3.15 עלה בתוהו ולמעשה מתוך ששת חודשי עבודות השירות ריצה העותר 22 ימים בלבד.

העותר נעצר באקראי ביום 13.6.16.

לטענתו, הוא לא קיבל זימון לשימוע וגם אם בשיחת הבירור ביום 28.1.15 חתם על מסמך, הוא הבין כי מסמך זה מאשר את התייצבותו לשיחת הבירור.

לדבריו של העותר, במהלך הזמן שחלף מן השימוע עד למעצרו התדרדר מצבו הבריאותי והוא עבר מספר ניתוחים והיה מרוכז בהחלמה והתאוששות.

תפקידו של ביהמ"ש בעתירה מעין זו הוא לבחון את סבירות ההחלטה.

במספר החלטות שנתנו על ידי ביהמ"ש העליון קבע ביהמ"ש העליון כי ריצוי מאסר בעבודות שירות הינו פריבילגיה.

ברע"ב 7673/10 טאובר נ' מדינת ישראל, נקבע על ידי כב' השופט דנציגר כי: "עבודות השירות מהוות פריבילגיה, וחלופה מקלה לעונש מאסר, מתוך כוונה לקדם תכלית של שיקום ולחסוך מהנאשם את החוויה הקשה הכרוכה בריצוי מאסר בפועל. יחד עם זאת, כאשר נאשם אינו מבצע את עבודות השרות כראוי או אינו מקבל על עצמו את האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו, ניתן לשלול פריבילגיה זו אם לא נתקיימו תנאים בסיסיים המצדיקים את המשך החלטה של החלופה. בין אלו מונה סעיף 51ט הנ"ל היעדרות בלתי מאושרת של עובד שרות, אי ציות להוראה של הממונה או של המפקח והתנהגות בעבודה שאינה מניחה את הדעת".

הסברו של העותר להתנהלותו הלקויה אינו הסבר מספק.

עבודות השירות נגזרו על העותר לפני כשנתיים ימים לערך ולמרות ארבע שיחות בירור לא טרח העותר לכבד פריבילגיה זו שניתנה לו, ניתק כל קשר עם הגורמים הממונים על עבודות השירות, כמו גם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות החוזרות שניתנו לו.

אף ניתוק הקשר הטלפוני עם הממונה עומד בניגוד לחובותיו של העותר.

בנסיבות אלה, ומשתפקידו של בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה המנהלית, כאמור, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטה ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ו, 18/07/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט , שופטת

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ו, 18/07/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט , שופטת